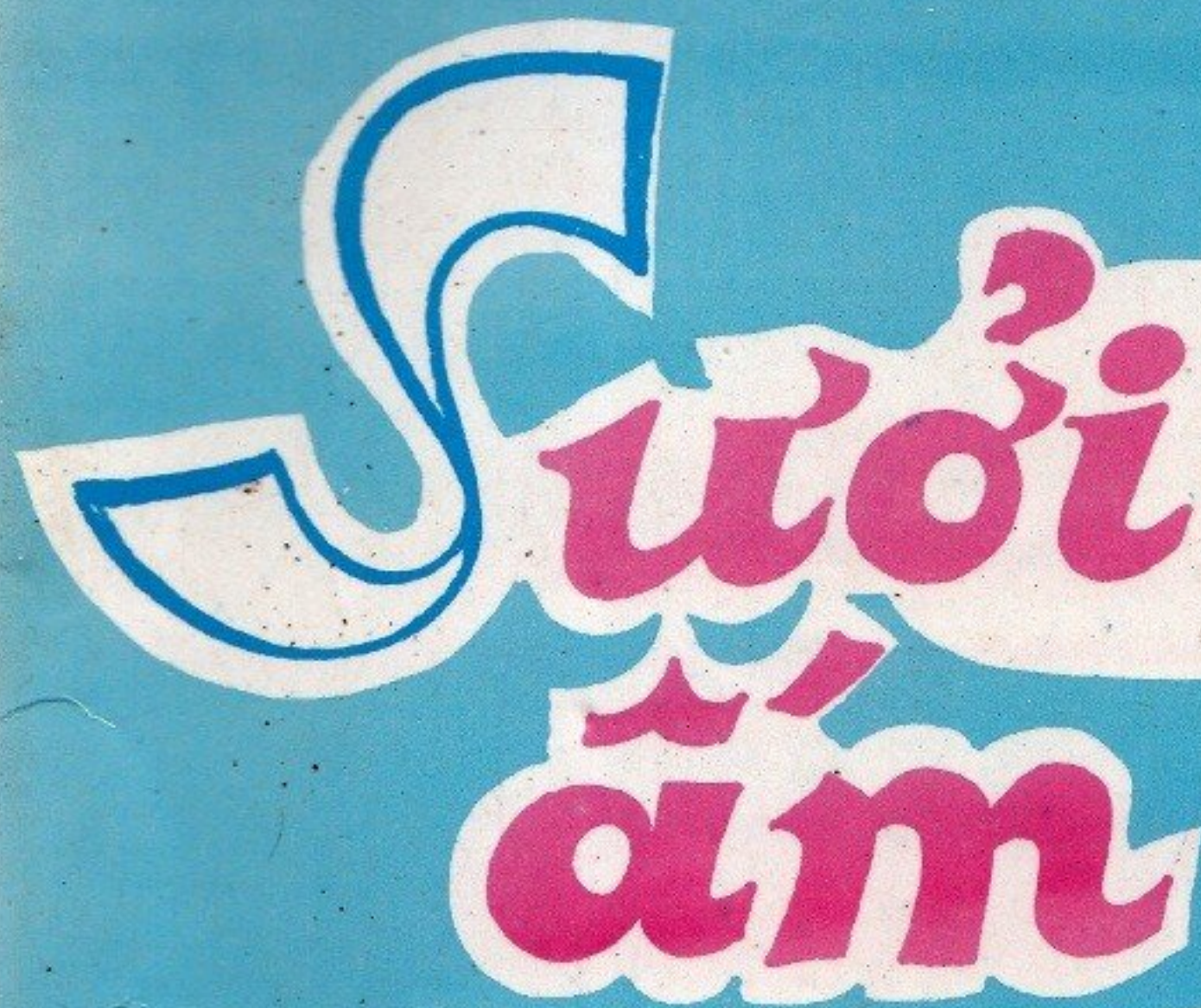

ĐINH CHÍ ĐẠO

thuongmaitruongxua.vn
TÌNH QUÊ

Thơ

ỦY BAN NHÂN DÂN XÃ NINH GIANG
XUẤT BẢN 1996

SƯỜI ẤM TÌNH QUÊ

Năm các anh (1), nhân tố đầu mùa
 Từ đây nhân ra chi bộ Đảng
 Các anh đã gương cao cờ cách mạng
 Hướng con em, lớp lớp kế thừa
 Khất thuế giảm sưu tăng công gặt
 Thắng lợi đầu mùa có các anh
 Từ lớp bùn đen lên đài hạnh phúc
 Cả quê hương ngời sáng niềm tin
 Gia đình tôi, trai gái bảy con
 Tiếp bước các anh đứng dưới Đảng kỳ
 Cùng dân làng kết vành hoa đỏ
 Sưởi ấm tình quê nhân rộng tình người.

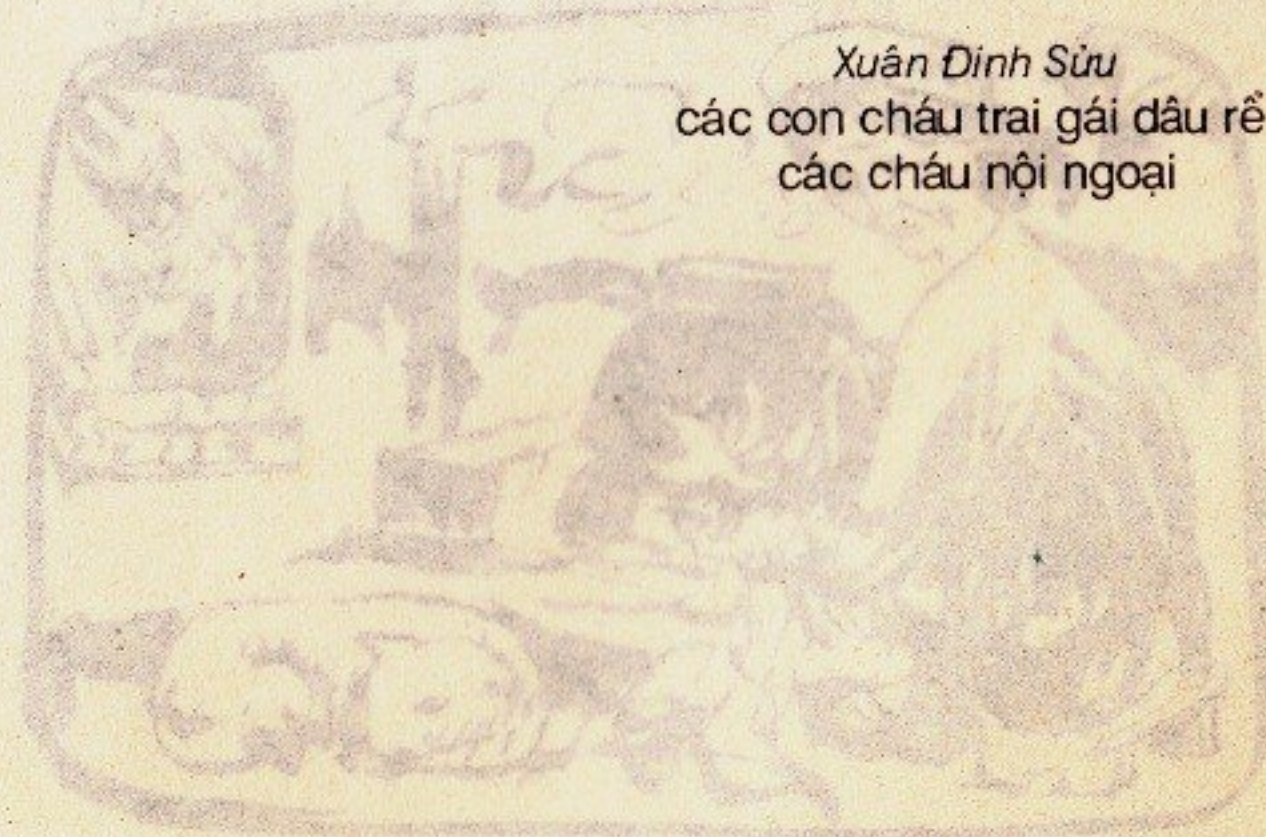
(1) 5 đồng chí đảng viên đầu tiên của xã Ninh Giang được kết nạp đảng viên Đảng Cộng sản Đông Dương tháng 1-1931. Đồng chí Phạm Quang Thẩm, Bí thư chi bộ. Các đồng chí Đinh Thạnh - Nguyễn Viễn - Đinh Hữu Toại - Bùi Hồng Ân. Kết nạp tại hang Miếu Nội núi chùa Trung Trữ theo cuốn lịch sử Đảng bộ xã Ninh Giang xuất bản tháng 6-1996 trang 17

CHÚC THỌ CHA 70 TUỔI

Xuân Đình Sừ 1977

Mừng Đảng, mừng Xuân chúc thọ Cha
 Niên cao, đức hậu lộc tài đa
 Quế lan hội tụ vui vườn thọ
 Con cháu hân hoan đẹp cảnh nhà
 Nội ngoại mến yêu người đức độ
 Hương lân quý trọng tính thuận hòa
 Gia đình con cháu lòng thành kính
 Hai chữ khang cường chúc thọ Cha.

Xuân Đình Sừ
 các con cháu trai gái dâu rể
 các cháu nội ngoại

NHỚ NỘI

Nội xưa, vất vả nuôi thầy
Mẹ con mất sớm đêm ngày nội lo
Lo cho đàn cháu ấm no
Đến lớp đúng giờ, học tập giỏi giang
Việc nhà cửa nội lo toan
Thương đàn cháu nhỏ cơ hàn mồ côi
Nội đi xa đã lâu rồi
Lòng thầy vẫn thấy bồi hồi nhớ hương
Nội đi để lại tấm gương
Dám dang, hiền hậu tình thương chan hòa

NÚI CHÙA QUÊ TA

Ba tòa thờ phật cảnh tôn nghiêm
Đại thụ tán xanh tỏa trước thềm
Lớp lớp hàng cây chen vách đá
Boong boong chuông khánh ăm chùa chiền
Mái chùa cổ kính khu di tích
Miếu nội hang xưa hạp đảng viên
Cờ nghĩa từ đây nhân khắp chốn
Quê ta tất cả đã vùng lên.

TÌNH QUÊ

Quê ta, Trung Trữ xã Ninh Giang
 Triều đại Đinh - Lê đã dựng làng
 Tây giáp sông Chanh - Đông quốc lộ
 Nam gần tượng lĩnh, Bắc sông Hoàng
 Khí thiêng sông núi sinh hào kiệt
 Hang động, đình, chùa, tạo cảnh quan
 Quý nhất, tình quê cha, đất tổ
 Hướng về gốc cũ, lúc giàu sang

LÚC NGHÈO

Lúc nghèo ta ở với dân, làng
 Hùng, Dũng, Cường, Kiên, Thắm,
 Phương, Doan
 Nhớ kỷ lời cha khi tuổi tác
 Không quên ý Mẹ lúc lâm sàng
 Chắt chiu hạt thóc nơi đồng ruộng
 Học tập, bài văn dưới mái trường
 Nay được lớn khôn, công tác tốt
 Tình quê thấm thiết quý hơn vàng.

TÔI SỐNG (I)

Già rồi vui với điền viên
 Dưới thì ao cá, trên liền cây xanh
 Uốn cây, vào thế cho càn
 Đây thì "huynh đệ" kia thành "lão mai"
 "Long thăng" bên "thác đổ" dài
 Thành thời ngâm vịnh, non đoài, cảnh tiên
 Chỉ mong cuộc sống bình yên
 Cháu, con hạnh phúc, đoàn viên một nhà
 Sớm, trưa, chiều thuốc, ấm trà
 Ngắm vườn cây mát, quả hoa trĩu cành
 Trưa về dưới tán lá xanh
 Ngả lưng, tiếp giữa hương lành quê ta.

Ghi chú: "Huynh đệ" "Lão mai" "Long thăng" "Thác đổ" là các thế của cây cảnh

TÔI SỐNG (II)

Tôi luôn lấy đức làm đầu
 Thật thà, ngay thẳng, chẳng cầu hư danh
 Lúc nghèo, áo rách, mong manh
 Vẫn luôn ghi giữ phúc lành mai sau
 Dù ta, mai có sang giàu
 Làm sao quên thừa, áo nâu một thời
 Càng thêm thương những cuộc đời
 Như ta, từng có một thời đói no
 Một miếng, khi đói người cho
 Cũng là, tình nghĩa, hơn kho bạc vàng
 Khinh phường cậy của vênh vang
 Ghét quân trọc phú, khoe vàng cây "đô"
 Tự tay, gây dựng cơ đồ
 Dạy con, theo đức Bác Hồ vì dân.

ĐƯỢC MÙA

Bình minh vừa hé nụ cười
 Nắng vàng trải đất, đẹp tươi cánh đồng
 Một màu vàng óng, mênh mông
 Bừng vui nét mặt, nhà nông được mùa
 Nhà ta cũng gắng thi đua
 Cha con hôm sớm, nắng mưa đâu sờn
 Vụ này, lúa cũng tốt hơn
 Ấm no đã khá hơn nhiều năm xưa
 Bỏ công cày, cấy sớm trưa
 Máy cày bao tổ, mấy lần mưa giông...
 Nhà nông vui hội xuống đồng
 Lúa thơm hương mới, ấm nồng tình quê
 Lúa theo mỗi bước chân về
 Lúa đóng nghĩa vụ, xây quê đẹp giàu
 Xóm thôn thêm mới nhịp cầu
 Nhà thêm tầng mới, đẹp màu ấm no.

TIỀN CON ĐI CÔNG TÁC

Lần ấy đưa Phượng đến nhà ga
 Buổi đầu, công tác, chuyển đi xa
 Cha thì bịn rịn giờ đưa tiễn
 Con nín thở gian nước mắt nhòa
 Ngồi đợi tàu đi, con bên cha
 Con thì thơ trẻ, bố phong ba
 Tương lai vẫy gọi con đi tới
 Sức trẻ, đi xây dựng cuộc đời
 Tàu đã rời ga chuyển bánh rồi
 Tiếng còi dồn báo phút chia phôi
 Bàn tay con vẫy cha thương lắm
 Tàu chạy dần xa, khuất núi đồi
 Tuần sau con gửi thư ra
 Anh, em phấn khởi, cha càng vui hơn
 Khó khăn, con nhé, đừng sờn
 Vui khỏe, tiến bộ lớn khôn cha mừng

GẶP NGƯỜI XƯA

Bỗng dưng gặp lại người xưa
 Ở nơi đất khách giữa trưa nắng hồng
 Xa nhau hai một mùa đông
 Bâng khuâng ngày gặp nói không nên lời
 Vẫn đôi mắt cũ người ơi
 Tôi từng mong nhớ, một thời yêu thương
 Những mong, hai đứa chung đường...
 Gian nhà xưa, nhớ lời thương năm nào
 Thế rồi, chẳng biết làm sao...
 Xa nhau từ đấy mà nào biết đâu
 Hai mươi năm lẻ dài dẫu
 Gặp nhau tóc đã đổi màu gió sương
 Người đi muôn nơi vấn vương
 Đời tôi cũng lắm đoạn trường gian nan
 Hình ta, già với thời gian
 Lòng ta, vẫn ấm muôn ngàn yêu thương

TIẾC

Còn đang giấc mộng u : ơ
 Gió lay tỉnh giấc nàng thơ đã vào
 Bấy lâu người vẫn ước ao
 Đến nay tới gặp người sao vội nằm
 Ghé tai nàng mới nhủ thầm
 Làm thơ khó nhất tìm vần gọt câu
 Sao cho lời đẹp ý sâu
 Nói xong nàng vội gặt đầu chào đi
 Tiếc mình chưa tỉnh cơn mê
 Để nàng chợt đến, chợt đi tiếc hoài

ĐƯỜNG VỀ LÀNG

Đường làng nay rộng rãi thênh thang

Xe cơ giới, ngày đêm qua lại

Hai chiều tránh nhau không sợ hãi

Những khó khăn thừa ấy qua rồi

Đường "30" hàng cây thoáng mát

Đường xóm đông, xóm bắc phong quang

Còn đê sông chanh cao sừng sững

Đẹp mắt thay những tuyến đường làng

Cờ chiến thắng mang lại niềm vui

Bàn tay ta làm nên tất cả

Con đường xưa "Sống trâu" hẹp nhỏ

Đã biến đi, theo với thời gian.

THÀY VUI (1)

Keo ồm vừa, qua đến với thầy

Tưởng như tính mệnh đã xa bay

Trước ơn thầy thuốc tận tình chữa

Công sức các con chăm sóc thầy

Thầy còn tồn tại đến hôm nay

Về với quê hương hội thọ này

Người có già đi vì tuổi tác

Tâm hồn vui với cảnh hôm nay

Nội ngoại anh em đến với thầy

Thầy vui con cháu cũng vui lây

Trời xuân ấm áp hoa xuân thắm

Thắm nhất tình quê đến với thầy.

(1) Tháng 2-1996 bị bệnh não, các con phải đưa lên Hà Nội chữa bệnh và chăm sóc

TRÊN ĐẤT THỦ ĐÔ

Mấy tháng trời trên đất Thủ đô
 Mơ ước, được đi đây, đi đó
 Thăm lăng Bác thăm hồ Hoàn Kiếm
 Ôn lại thời... niên thiếu xa xưa...
 Xưa Hà Nội "Ba sáu phố phường"
 Nhà ngói bát úp, đường bàn cờ"
 Nay Hà Nội nhà tầng cao vút
 Điện sao sa, sáng cả ngày đêm
 Dấu bệnh tật, xóa nhòa mộng ước
 Không bi quan, con bệnh lui rồi
 Năm điều dưỡng vui cùng con cháu
 Niềm lạc quan, liều thuốc trường sinh

ĐI CHỢ XUÂN

Tết về thư thả đi thăm chợ
 Cá, thịt, rau, dưa, gạo trắng ngần
 Hàng vạn người mua, trăm người bán
 Chủ hàng chào khách, tựa quen thân
 Lời nói ngọt ngào khúc hát xuân
 Mặt hàng từng loại, gọn từng ngăn
 Tiền nào, vải ấy, không sai sót
 Trật tự công bằng thỏa ý dân
 Đời đang đổi mới đẹp muôn phần
 Khổ sướng xưa nay dễ mấy phân
 Nghèo đói đang lùi về dĩ vãng
 Nhớ người dịu dặt, bước canh tân

TẾT NHỚ MẸ - ƠN CHA

Nhớ mãi một thời lúc tuổi thơ
 Xuân này lại nhớ đến xuân xưa
 Riêng con canh cánh bao xuân trước
 Ơn mẹ nâng niu mãi tận giờ
 Sữa chảy thành dòng khúc nhạc thơ
 Nhưng rồi vắng mẹ thật không ngờ
 Chúng con từ đây cô đơn chịu
 Đời đang ảm cúng, gặp bơ vơ
 Thế yếu cũng đành phải bước thôi
 Bước đi chập chững một con người
 Trong lòng chế độ con còn Bố
 Bố dạy tu thân những lễ đời
 Gà trống nuôi con chẳng ngại ngần
 Mẹ đi khi bố hãy còn xuân
 Chăm lo đàn trẻ mau khôn lớn
 Tất cả vì con, sống kiệm cần
 Bóng ngựa thời gian biến đổi nhanh
 Mẹ ơi xuân đến đẹp như tranh
 Bồi hồi mang lại bao xao xuyến
 Nhờ bố chúng con đã trưởng thành

NGHE LỜI THẦY

Trải qua năm tháng đói nghèo
 Bát cơm độn sắn nhà xiêu, áo sờn
 Những mong con, chóng lớn khôn
 Làm thêm của cải, sớm hôm ảm lòng
 Hạt gạo bữa bữa đi đong
 Đồng lương nhà giáo, nuôi chung tám người
 Mong giàu, thầy ước đến rồi
 Canh nhà khăm khá gấp mười năm xưa
 Khá rồi càng phải thi đua
 Làm ra của cải dā thừa - thừa thêm
 Nhìn chung đất nước đi lên
 Nhìn xa, còn thấy trẻ em bụi đời
 Nghe lời thầy các con ơi
 Bớt tiêu xa xỉ, giúp người sa cơ

NHỚ QUÊ

Quê hương, nguồn gốc tự ông, bà
 Những muốn về thăm lại ngai xa
 Gặp bạn, cùng đi đường đờ tẻ
 Tình quê, thấm nở, đẹp như hoa
 Bước đến nhà nào, cũng đón đưa
 Vui mừng, chào hỏi cả sớm trưa
 Hai chữ quê hương sao nhớ quá
 Họ hàng, làng xóm, bạn bè xưa
 Xa quê là mấy, khoảng ba năm
 Như lạ, như quen cả chỗ nằm
 Lạ lối ra vào, cơm mấy bữa
 Mạn tuyn cháu mắc, chú sang thăm
 Là người, nghề kỹ cũng hay hay
 Lúc nhớ quê xưa tính tháng ngày
 Về lại, nhớ nơi từng ở đậu
 Xa thương gần nhớ lạ lòng thay

TỰ VỊNH

Nhân giống, ương cây, gặt tới mùa
 Bầy con, thành đạt, sướng mình chưa
 Qua cơn sóng, gió trời trong sáng
 Gặp hội thanh bình, cảnh khác xưa
 Biết năm thời cơ, giành thắng lợi
 Làm nên sự nghiệp biết thi đua
 Công thành danh toại nhớ ơn Đảng
 Nhà bấy đảng viên, trí, dũng thừa

THƠ TÔI

Yêu thơ tha thiết, học làm thơ

Từ tuổi mười ba, đến mãi giờ

Thơ bạn, tôi xem đọc mãi miết

Thơ tôi bạn đọc thấy thờ ơ

Thơ như sóng biển sao ôm mòng

Gió mới rung cây, vội phát cờ

Xem lại thơ mình, tôi tự nhủ

Học rồi, học nữa, học ra thơ

NHẮN AI

Có con đom đóm, tối vào nhà

Ta nhắn đôi lời mi giúp ta

Bà nó anh linh cùng hưởng lộc

Chồng con mừng đón hội thăng hoa

Chịu đời góa bụa thời son trẻ

Nhận cảnh cô đơn lúc tuổi già

Dảm nhiệm chức năng người nội trợ

Các con thấu rõ nỗi lòng cha

RĂNG

Sinh ra ở trên đời
 Quý nhất người chung thủy
 Hàm răng là như thế
 Nảy mầm lớn dần lên
 Siêng năng lại chuyên cần
 Thường xuyên bên cạnh lưỡi
 Ăn ở có trên dưới
 Luôn cộng khổ đồng cam
 Lúc làm việc, cùng làm
 Cơm ngon, cùng canh ngọt
 Khi đau cùng thương xót
 Sống với ta trọn đời
 Lúc làm, lúc nghỉ ngơi
 Ngọt bùi cùng chia sẻ
 Lo sao chung mạnh khỏe
 Nhờ bác sĩ chuyên khoa
 Chỉ cho cách phòng xa
 Sau bữa ăn, đánh chải
 Xin ai đừng có ngại
 Thường xuyên giữ vệ sinh
 Như chăm sóc người tình
 Quên mình cùng sống thác.

MỘNG GIÀU

Thao thức năm canh giấc mộng giàu
 Bạc, vàng còn ở mãi đâu đâu
 "Thần, linh," "thổ địa" báo điềm tốt
 "Bồ tát," "quan âm," gọi đến hầu
 Trai bốn, gái ba, con có trước
 Vàng cân, bạc nén, của về sau
 Khuyên răn, con, cháu, theo đường chính
 Chí thú làm ăn, ắt chóng giàu

HẾT NỢ

Hết rồi những buổi ăn vay
 Qua cơn bĩ cực đến ngày thái lai
 Gạo tiền nay chẳng nợ ai
 Cũng không còn cảnh sản khoai bốn mùa
 Bao phen có sáng, quên trưa
 Củi ghi sổ nợ, gạo mua trả dần
 Mừng nay đã hết nợ nần
 Cảm ơn bè bạn xa gần thương nhau

CHỌN NGHỀ

Khuyên con phấn đấu, chọn nghề riêng
 Bách nghệ, không bằng, một nghề chuyên
 Nghề thợ, tài năng cần kỹ xảo
 Nghề văn, học vấn phải thâm uyên
 Thầy lang chữa bệnh nên vì đức
 Thầy giáo dạy dân chẳng vì tiền
 Góp sức xây đời nghề chính đáng
 Tránh nghề thầy bói, nói quàng xiên

CẢNH NHÀ TA

Mồ côi Mẹ lúc lên ba
 Tủi thân con út, cả nhà đều thương
 Mẹ con dứt gánh giữa đường
 Minh cha gánh cả tình thương thay người
 Bảy con đang tuổi ăn chơi
 Nhà nghèo Mẹ mất, cuộc đời xót xa
 Sớm hôm, mưa gió xông pha
 Ruộng, đồng khoai, sản cùng cha tảo tần
 Thiếu ăn vay đã bao lần
 Nhường cơm, cha nhịn, để phần cho con
 Tảo tần một dạ sắt son
 Sớm, khuya dạy dỗ mong con nên người
 Con ngoan cha cũng vui cười
 Mừng cho con đã thành người lớn khôn
 Nhà ta nay đã khác xưa
 Mái bằng, vườn quả, đu đưa trĩu cành
 Các con nay đã trưởng thành
 Gia đình đoàn tụ, phúc lành nhà ta.

DẶN CON

Xây nền xã hội dù hay
 Vẫn còn rác rưởi, đầu này, cuối kia
 Bán dâm, bài bạc, xì ke
 Thiếu gì họ "Tú" rủ rê vào tròng
 Bằng lời đường mật bướm ong
 Một khi cổ đã lọt tròng mới hay
 Khuyên con, con nhớ điều này
 Chính cha đã thấy từ ngày còn xuân
 "Bạc bài là bác Thăng bần
 Cửa nhà mất hết, tra chân vào cùm"
 Đời nay còn cái tệ hơn
 Si đa - Ma túy chấp chờn khắp nơi
 Dặn con, con hãy nhớ lời
 Luôn luôn cảnh giác, cho đời bình yên

VỀ HƯƠNG

Về hương tuổi ngoại năm mươi
 Vườn quê một mảnh, vui đời bình yên
 Chân từng đi khắp trăm miền
 Quê hương - hẹn buổi đoàn viên, ấm lành
 Vườn xưa uốn những cây xanh
 Mỗi cây một dáng lá cành vắn vương
 Khắp vườn ấm áp mùi hương
 Mỗi cây một vẻ, bốn phương hợp thành
 Mùa thu trời đất trong xanh
 Vàng ươm châu cúc chạnh lòng nhớ ai...
 Bạn già cho một nhành mai
 Bắc - Nam gần lại đường dài đỡ xa
 Bốn mùa bung sắc nở xòa
 Oi màu tử quý, miền xa hóa gần
 Lòng như trẻ lại, mùa xuân
 Ngàn cây khoe sắc, vạn mầm hồi sinh
 Vẫn thơ làm bạn bên mình
 Thêm nhiều tri kỷ, ấm tình quê hương

MUỐN SỐNG THÊM

Tuổi tác như tôi muốn sống thêm
 Sống thêm, xem xã hội đi lên
 Xem ngoài thôn, xóm thêm giàu đẹp
 Mừng chôn gia đình được ấm êm
 Tính trẻ qua đi, thời tráng kiện
 Tính già, hồi lại độ cao niên
 Tuổi cao đức tốt lòng thanh thản
 Con cháu thảo hiền, muốn sống thêm

HAI ÔNG CHÁU

Đứng ngoài xem mấy trẻ lao nhao
Đứa vỗ tay reo, đứa ngã nhào
Thằng cháu của ông thì thích thú
Lớp này, chẳng đứa nào bằng tao

Văn điểm cao, toán điểm cao
Cháu được điểm mười ông phải khao
Hí... hí ông ơi cháu thích quá
Cháu ơi! Ai bảo cháu xứng tao

Cháu được điểm mười, ông sướng không?
Phố này mấy cụ sướng như ông
Ủ thì ông sướng, nghe ông bảo
Dừng vội khoe khoang, chớ nói ngông

Cháu biết nghe ông cháu mới ngoan
Đã chăm học giỏi, lại chăm làm
Học rồi, học nữa cho thêm giỏi
Luôn được điểm mười, ông sướng ran

CHIẾC KHĂN BÔNG

Tên em người gọi - chiếc khăn bông
Gian dẫu gì đây sao cứ mong
Ba bận một ngày, chung rửa mặt
Cho tỉnh thêm thắm, má thêm hồng
Khăn trắng, chậu men, gắp nước trong
Vẩy vùng đùa rộn thực là nồng
Uốn mình, tay nắm, hôn lên má
Thắm mãi tình em, anh biết không
Dầu ai cấm chọi lại ngăn sông
Một nợ, hai duyên, thắm mặn nồng
Sương khổ đôi ta, tình đã chọn
Lên đèo, xuống dốc vẫn thong dong

NHỚ CÁC ANH

Kính viếng các hương hồn liệt sĩ nhân ngày 27-7

Hôm nay tưởng nhớ đến các anh
Những người con trung dũng thành đồng
Những người đã quên mình cho cuộc sống
Cho tương lai, cho giấc mộng em thơ
Cho hôm nay Nam - Bắc rợp hoa cờ
Nâng Tổ quốc lên tầm cao rạng rỡ
Hỡi các chi, các anh không bao giờ trở lại
Nhưng hồn các anh vẫn còn sống mãi
Trong vần thơ và trang sách mai sau
Trên mỗi nẻo đường màu xanh đất nước
Trong mỗi tấm lòng đang vững bước đi lên
Các anh ơi, hãy yên lòng an nghỉ
Chúng tôi đây đang bước tiếp đường đi
Quê hương ta đang đổi mới diệu kỳ
Vẫn nhớ đến những người con yêu quý
Xin thắp nén hương cho hồn liệt sĩ
Các anh nằm, yên nghỉ giữa tình quê...

NHẮC CON

Giữ vững gia phong cốt cách nhà
Nhắc con nhớ kỹ những lời cha
Trai lo trọn vẹn điều trung hiếu
Gái giữ thủy chung nét thuận hòa
Việc nước, nêu cao lòng ái quốc
Việc nhà, nhân rộng đức tề gia
Tấm gương, nhân nghĩa ông, cha để
Tổ triệu, tôn bồi, đẹp cảnh ta

LÀ NAM

Là đấng "Tu mi" (1) biết tự cường
Biết yêu học vấn, biết nhu cương
Biết xa cờ bạc, phường du đãng
Biết tránh rượu chè, kẻ bất lương
Là đấng "Tu mi" được kính trọng
Là trai hư đốn bị coi thường
Khuyên con tự biết đường, kính, trọng
Tu dưỡng bản thân chọn một đường

(1) Tu, mi là khách râu, mày - nam giới

LÀ NỮ

Là nữ các con nhớ kỹ đây
 Mẹ đi, "dối" lại những lời này
 Siêng làm, chăm học, tính cần mẫn
 Dối sạch, rách thơm, dạ thảo ngay
 Vốn liếng làm ăn, nên mực thước
 Tiêu sài, tính toán, chớ vung tay
 Vào đời quý nhất, lòng chung thủy
 Lười biếng, "trai lơ" đáng giận thay

KHÂU ÁO CHO CON

Kiên ơi quần áo rách đâu
 Đưa cho thầy tạm vá khâu lại nào
 Gửi trong đường chỉ ước ao
 Mong con học giỏi sớm vào cấp ba
 Vụng về đường chỉ của cha
 Sao bằng tay mẹ ở nhà năm xưa
 Con ơi gắng học sớm trưa
 Nhịp cần kiến thức, đưa con vào đời
 Như chim tung cánh giữa trời
 Cho lòng cha được thanh thoi tuổi già
 Gửi vào đường chỉ tình cha
 Lớn khôn con nhé cả nhà đều mong

TÀ ÁO XƯA

Kính tặng Cha

Lần từng đường chỉ cha khâu
 Trên là áo, đã bạc màu thời gian
 Bồng thương, bồng nhớ vô vàn
 Một khoảng đời, với dáng người đưa kim
 Lần theo mũi chỉ con tìm
 Tình thương cha dệt trăm nghìn mũi khâu
 Thương cha, năm tháng dài dẫu
 Khôn nguôi tình Mẹ thừa dẫu nuôi con
 Mẹ đi, cha vẫn vẹn tròn
 Thất lưng một dạ nuôi con nên người
 Mừng cha nay tuổi Bảy mươi
 Lớn khôn càng nhớ công người vá khâu
 Áo giờ dẫu đủ sắc màu
 Lòng con vẫn ấm tình sâu của Thầy.

10-1996

TUỔI SÁU MƯƠI

Sáu mươi tuổi đến với ta rồi
 Con cháu về thăm rộn tiếng cười
 Nhà cũ nâng cao nền móng mới
 Vườn xưa nhân rộng thắm hoa tươi
 Bờ trên, nhân, mót thêm sai quả
 Ao dưới chếp, mè thỏa sức ngoi
 Con, cháu thảo hiền lòng trẻ lại
 Sáu mươi tròn trĩnh, ngỡ năm mươi

CHÁU VỀ

Nỗi mừng biết lấy chi cân
 Cháu về tới cổng, qua sân vào nhà
 Ngắm nhìn, mãi mới nhận ra
 Ông dang tay đón, cháu xòa ôm ông
 Đã lâu nay được bế bông
 Ông thơm vuốt mái má hồng cháu yêu
 Cháu đòi ông vót cánh diều
 Hân hoan cháu thả, ăm chiều quê hương
 Hoàng, Hoa, Huy, Thắng yêu thương
 Cháu vui, ông cũng như dường trẻ ra
 Hải Phòng nào có đâu xa
 Cháu về, ông ngỡ vườn hoa xuân về

TẤM HÌNH

Từ ngày bà bỏ đi xa
 Xóm làng thì nhớ, cả nhà thì thương
 Xót xa, gánh đứt giữa đường
 Từ nay vắng bóng, âm dương cách rời
 Hình người vẫn đấy, người ơi
 Sao không nói lấy, nửa lời yêu thương
 Minh tôi gánh nốt đoạn đường
 Nuôi con, nay đã lớn khôn, trưởng thành
 Mặc người mỗi lái, mong manh
 Thương con - nghĩa vợ chồng đành sang ngang
 Bà ơi - thương phận nhớ nhàng
 Khi nghèo thì gánh, khi sang chẳng còn...
 Hồn thiêng chứng giám lòng son
 Tình tôi giờ vẫn vẹn tròn như xưa
 Bà ơi nhớ lúc sớm trưa
 Trở trời, trái gió, nắng mưa, tuổi già
 Biết rằng con, cháu thương cha
 Nhưng sao bằng được, tay bà chăm ông
 Bà ơi, nghĩa vợ tình chồng
 Ảnh hình vẫn đấy mà không thấy người.

GIẾT HỔ (1)

Mâu thân năm ấy hổ về làng
 Hổ dữ ác hơn cả sói lang
 Đảng ủy họp bàn ra chỉ thị
 Dân quân giết hổ cứu dân làng
 Giết hổ cứu dân lời Đảng gọi
 Dân quân làng nổ súng bao vây
 Con mãnh hổ, khoang vàng chết cứng
 Dân quân làng thêm một chiến công
 Cuộc giao tranh giữa hổ và người
 Có tồn thất, được bình yên làng xóm
 Sức mạnh hợp quần lòng dũng cảm
 Quê hương ta giết hổ "Khao làng"

(1) Năm 1968 có con hổ về mái chùa Trung Trữ dân quân bao vây bắn hổ chết, một anh dân quân tên Vũ Văn Nghi bị hổ cắn gãy một cánh tay, một học sinh đi xem bị hổ và chết

TRỞ LẠI PHƯƠNG LÂM (1)

Chiều xưa, tôi đến Phương Lâm
 Ba giờ đã tối, lâm thâm mưa phùn
 Rừng cây, gập rết đang run
 Đường mòn cỏ rậm, ngập bùn bàn chân
 Ngày nay lại đến Phương Lâm
 Quanh năm là một mùa xuân tưng bừng
 Nhà cao lẩn chỗ cây rừng
 Sao sa tỏa chiếu đón mừng gần xa
 Hoan hô, thủy điện Sông Đà
 Phương Lâm đổi thịt thay da đẹp dần
 Điện về sáng, đẹp vô ngần
 Phương Lâm từ đây bàn hàn vượt qua
 Biển dòng nước lũ Sông Đà
 Thành hồ nuôi cá, tưới ra ruộng đồng
 Khắp nơi biển lúa mênh mông
 Nguồn hàng công nghiệp, cây trồng đều tăng
 Phương Lâm thay đổi mặt bằng
 Công trình mọc khắp - dây giăng ngang trời
 Phương Lâm nay đã đổi đời
 Về thăm nhớ mãi tình người Phương Lâm.

(1) Xóm Phương Lâm - thị xã Hòa Bình

GIỖ ÔNG BỐ VỢ

Mồng chín tháng chín giỗ ông
 Đạo con, dâng cả tấm lòng nhớ ơn
 Phúc nhà trai, gái bấy con
 Hôm nay giỗ ngoại dâng hương một mình
 Nén hương, chén nước lòng thành
 Kính mong cha thấu nỗi tình cháu con
 Cũng vì công việc nước non
 Các cháu công tác viễn phương chưa về
 Kính mong bác, cậu, mợ, dì
 Thư cho các cháu chưa về giỗ ông
 Việc nhà, việc nước hanh thông
 Đến ngày trùng cửu (1) giỗ ông đang hoàng

(1) Trùng cửu: Mồng chín tháng chín

QUA TRƯỜNG

Vườn giống tương lai sáng sủa rồi
 Qua trường được ngắm những hoa tươi
 Hoa lan toán giỏi xếp hàng nhất
 Hoa quế văn hay được điểm mười
 Trường mới khang trang thầy phấn khởi
 Học hành tiến bộ lớp đông vui
 Nhân nhiều trò giỏi nơi trường sở
 Xóa hết trò hư, trẻ bụi đời

MÁI TRƯỜNG THỜI CHIẾN

Thời chiến lớp học trường làng
 Dây ghế "hàng nước" cái bàn chông tre
 Ngày nắng lớp học đầu hè
 Ngày mưa lớp học lại bê vào đình
 Học trò chơi đáo chơi đình
 Lúc ở sân đình lúc dưới gốc đa
 Mỗi khi tiếng kèn vọng ra
 Thầy trò tụt xuống hầm "A" sau đình
 Hết thời khói lửa chiến tranh
 Lớp học trường mình từng bước khang trang
 "Nếu không có cảnh đông tàn
 Làm chi có cảnh huy hoàng mùa xuân"
 Từ mái chày đến nhà tầng
 Thời bình cả bốn mùa xuân mái trường.

XEM BIA TƯỢNG NIỆM

Cảm tác

Xem bia tượng niệm đầu làng
 Lòng tôi cảm thấy bàng hoàng đau thương
 Bàng hoàng vì bãi chiến trường
 "Tây càn" gây cảnh đau thương cho đời
 Hận thù giặc Pháp không nguôi
 Đốt nhà cướp của, giết người quê tôi
 Một thời khói lửa qua rồi
 (1) Hận thù "ngày ấy" khó nguôi không nhòa
 Khu làng kháng chiến quê ta
 Đặt bia tượng niệm thiết tha ân tình
 Vì dân, vì nước hi sinh
 Tắm gương liệt sĩ quang vinh muôn đời

(1) Trận tây càn ngày 3-2-1948

Có bia tượng niệm các liệt sĩ và nhân dân bị hy sinh trong trận Tây càn đặt tại La Mai, trận Tây càn 200 nóc nhà bị giặc đốt phá - quân ta đánh địch bị tổn thất 24 người bao gồm 5 du kích 1 bộ đội 3 cán bộ 6 dân quân 9 dân thường ghi theo cuốn lịch sử Đảng bộ Ninh Giang xuất bản năm 1996 trang 67

NHỚ ANH (1)

Kính viếng hương hồn anh Đinh Văn Dư

Anh dẫu đi xa thế giới này

Đinh giả, Phả tộc có anh đây

Đàn em đông tộc noi gương sáng

Lớp cháu gia đình nổi chí hay

Tốt nghiệp thành chung học vấn giỏi

Quân hàm Đại tá chiến công dày

Trọn đời chiến đấu dưới cờ Đảng

Sống đẹp như Anh, vinh dự thay.

(1) Anh Đinh Văn Dư là bí thư Đảng bộ huyện Gia Khánh - danh sách Bí thư Đảng bộ anh xếp thứ 2. Theo tập san Hoa Lư anh hùng của UBND huyện Hoa Lư xuất bản ngày 2-3-1996

TRÂN TRỌNG MỘT TẤM LÒNG

Nhà giáo Đinh Chí Đạo sinh ngày 10-6-1928 đã từng là anh bộ đội Cụ Hồ từ năm 1949 đến 1952. Từ 1959 đến 1983 ông dạy học rồi nghỉ hưu, hiện là hội viên CLB Nhà giáo xã Ninh Giang huyện Hoa Lư.

Xuất thân từ một gia đình có truyền thống hiếu học và gia giáo. Ông sớm được rèn luyện và trưởng thành giữa quê hương cách mạng Trung Trữ, Ninh Giang.

Thật hiếm có một gia cảnh như ông, vợ mất sớm, gà trống nuôi con. Cả 7 người con chủ yếu do bà nội chăm sóc tảo tần, vượt lên mọi khó khăn để học hành tu dưỡng trở thành những người hữu ích. Hiện nay cả 7 người con của ông đều là đảng viên, có 4 người tham gia bộ đội. Tất cả đã phấn đấu có học vị cao. Là cán bộ, giáo viên có năng lực và uy tín.

Các cháu nội ngoại của nhà giáo Đinh Chí Đạo đang kế tục và phát huy tấm gương sáng của gia đình và quê hương yêu dấu của mình.

Qua lời kể của người bạn thân của ông, đó là nhà giáo lão thành, hội viên Hội VHNT tỉnh Ninh Bình Phạm Văn Hy, tôi vô cùng kính trọng và khâm phục một cuộc đời, một nhân cách về nhà giáo Đinh Chí Đạo. Hai ông cùng chung niềm đam mê nghề nghiệp và rất yêu thơ, luôn hướng về nhau, soi vào nhau trong mọi hoàn cảnh để sống và làm việc, mẫu mực và thanh bạch.

Tôi may mắn được đọc tập bản thảo "Sưởi ấm tình quê" trước khi được cấp giấy phép xuất bản; chưa một lần được gặp tác giả hoặc người thân trong gia đình, nhưng "vẫn là người". Tôi nhận diện chân dung ông, tâm hồn ông bằng những ý thơ tỏa sáng. Tôi cảm nhận mỗi

bài thơ như một mảnh đời, một mái ấm gia đình, một góc quê hương của tác giả. Ở đây có rất nhiều kỷ niệm một thời và mãi mãi.

Ông bộc bạch chân thành: "Tôi luôn lấy đức làm đầu - Thật thà, ngay thẳng, chẳng cầu hư danh...".

Có lúc quá đam mê, xa hơn mình một chút, nuối tiếc một tứ thơ hay đến lay động hồn mình, nhưng "nàng" vội đến lại vội đi: "Còn đang giấc mộng u ơ - Gió lay tỉnh giấc nàng thơ đã vào". "Tiếc mình chưa tỉnh cơn mê - Để nàng chợt đến, chợt đi tiếc hoài".

Nỗi đau đau nhớ mẹ, nhớ cha, nhớ thầy giáo cũ trong những ngày vui bằng những xúc cảm đến nao lòng.

Thơ ông không có những câu triết lý, bóng bẩy mà dung dị chân thật như nhắc thêm một lần với người đời:

"Sinh ra ở trên đời

Quý nhất người chung thủy."

Nhà thơ vẫn vương với một dáng cây cảnh, mỗi cây một vẻ, một thế tồn tại giữa đất trời. Kiêu sa nhan sắc, cứng rắn và vững chãi... Con người ký thác vào cây để mà chạnh lòng mà suy ngẫm lúc "về hưu". Cây cũng hóa thành thơ thành bạn tri kỷ tri âm. Cây cũng như người, thế mới thích:

"... Lòng như trẻ lại, mùa xuân

Ngàn cây khoe sắc, vạn mầm hồi sinh

Vân thơ làm bạn bên mình

Thêm nhiều tri kỷ, ấm tình quê hương"

Chính vì vậy mà khi ở tuổi hoàng hôn, ông đã cảm nhận:

"... Tuổi cao đức tốt lòng thanh thản

Con cháu thảo hiền, muốn sống thêm".

Cuối cùng thì sự "biết rồi nói mãi" ta vẫn cứ muốn nghe thêm một lần ở bài "Nhắc con":

"Giữ vững gia phong cốt cách nhà

Nhắc con nhớ kỹ những lời cha

Trai lo trọn vẹn điều trung hiếu

Gái giữ thủy chung nét thuận hòa".

Tác giả khẳng định một chân lý như lời kết:

"... Tự tay xây dựng cơ đồ

Dạy con theo đức Bác Hồ vì dân".

Thật là lời vàng, ý ngọc, nghĩa tình trọn vẹn quá.

Tôi muốn gửi gắm chút tình cảm của những người làm tập sách nhỏ này, đó là bác Phạm Văn Hy, anh Đỗ Trọng Nghĩa, Nguyễn Anh Tài và họa sĩ Phan Dư và tôi, vô cùng cảm động được tác giả và gia đình chia sẻ niềm vui khi cuốn "Sưởi ấm tình quê" được xuất bản. Sự gặt hái này cũng tự thấy lòng mình ấm áp và hạnh phúc.

Tôi tin tập "Sưởi ấm tình quê" ngoài ý nghĩa thơ ca, còn là một kỷ vật của gia đình và giá trị tinh thần của quê hương, sẽ được lưu truyền về sau, đáp ứng lòng mong đợi chính đáng của tác giả.

Ninh Bình tháng 11-1996

NGUYỄN QUANG HẢO